

Medlemsblad
udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps

Redaktør Ella Breinholdt
Iversen, Gartnervænget 3,
Svinninge Sj.

I redaktionen: Ruth Vallentin,
Nete Germark og en
patrulje bladlus.

Administration og ekspedition:
Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkelt-abonnement (se
bagsiden).

Postbox: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stifts-
trykkeri, Odense.

Bidrag til »Pigespejderne«
indsendes ca. 40 dage før
bladet skal udkomme.

Desværre bliver det nødvendigt
at minde om, at der ikke i
»Pigespejderne« kan optages
indlæg, som er anonyme. Et
hvert indlæg skal være forsynet
med navn og adresse for at kunne
finde optagelse. Anonyme indlæg
går lukket i papirkurven.

INDHOLD Nr. 2 1966

Kære læsere!	22
Vandrer kort	22
Bølle beretter	23
Snebold-konkurrence	25
Uniforms-moden 1966	26
Månedens diskussion	27
Tovværk	28
Patruljehjørnet	30
Patruljefastetten	31
Det praktiske hjørne	31
Baby-sitten-quiz	32
Patruljeførertænkning	33
Frimærker	34
Ledsedler	35
Det internationale spil	35
Månedens tur	36
Småtterier	37
Det stod i avisen	38
Tinka	38
Postbox	39

Kære læsere!

Kort før jul fik jeg en lille pakke af en dame, fru Petersen. „For at du ikke skal gå helt til af spænding over, hvad du får i julegave,“ sagde hun. Den lille pakke viste sig at indeholde en sød, lille afrivningskalender, fastgjort til et stykke stof og dekoreret med kunstfærdigt opsatte tørrede blomster. Nu hænger den og spreder humør i mit køkken, og jeg glæder mig daglig til at se det lille ord på bagsiden af datobladet, sommetider noget jeg synes er vældig godt sagt, andre tider noget, som jeg finder er forældet vās.

Min „fru Petersen“ skylder for så vidt ikke mig noget, men hun har skabt glæde hos mig ved sin lille pakke. Min „fru Petersen“ har ellers nok om ørerne i sin hverdag. Hun er den daglige leder af et hjem for ældre og svagelige borgere. Hun har ikke for megen hjælp til det praktiske arbejde, men alligevel overkommer hun selv det utrolige.

„Jamen, hvordan får du dog tid til at lave sådan en sød en,“ sagde jeg. „Jo, forstår du, jeg må jo hjælpe alle mine beboere med at få tiden til at gå, og så fandt jeg ud af, at de da udmærket i sommer kunne samle blomster og presse dem. De gamle, krogede hænder, som mange års slid har gjort lidt stive, har godt af at være i gang, og det helst med noget, de synes om. Og når jeg så havde blomsterne, så tog det da ikke mange minutter at lave en kalender. Jeg

slapper af med sådan noget „småpilleri,“ sagde hun. — Og så skal det lige tilføjes, at fru Hansen lavede „grunden“ til adskillige kalendere. De ældre beboere fik så mange kalendere at dekorere med blomster, at de selv og deres slægtninge kunne få en kalender, og flere andre fik en kalender, så det har nu ikke været det rene „pilleri“.

Men hvorfor fortælle jer om „fru Petersen“? — jo, fordi „fru Petersen“ kan lære os noget væsentligt om den vanskelige kunst „at kunne glæde“. Min „fru Petersen“ er ikke nogen helgen, men hun har set, hvor stor betydning glæde har i hverdagen. Hun har set, hvilken stor glæde, der ligger i at kunne sætte noget i gang, der skaber glæde hos en gruppe medborgere, hun har set, hvilken glæde, der ligger i at kunne pusle glæde og afslappelse ind i en travl hverdag, og hun har set, hvilken glæde, der ligger i at kunne glæde andre uden dermed at stille sig selv i positur.

Det er tre vægtige ting, som vi bør skrive os bag øret. Der ligger en stor opgave i for os at kunne hjælpe med at sætte noget i gang, i at kunne bidrage til, at glæden får en større plads i den hverdag, som er vor. Og samtidig er det et bevis på, at glæden ikke behøver at være noget stort og kostbart, men det har noget at gøre med „den gode vilje“. Måtte den gode vilje og glæden slå dybe rødder i vor „blå“ hverdag. *ella.*

VANDRERKORT udstedes og fornyes på korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø.

1. Ved fornyelse indsendes det gamle vandrer kort, kr. 4,00 i frimærker samt frankeret svar kuvert.
2. Ved udstedelse af nyt vandrer kort sendes desuden medlemskort til DDP samt et foto, ca. 5×5 cm.

Vandrer kort er kun gyldige med påklæbet årsmærke, der gælder fra 15. december året for til 15. januar året efter det på årsmærket angivne kalenderår.

Bemærk følgende tilføjes til herbergsreglerne:

Brug af SOVEPOSER er fremtidig FORBUDT i danske ungdomsherberger.

Der SKAL medbringes: lagen og lagenpose — eller 2 lagner. (Tæpper lånes på UH.)

Yderligere oplysninger vedrørende vandrer kort fås på Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

BØLLE BERETTER:

Afsked med Sisken

I de sidste par måneder har vi ikke set meget til Sisken. Sommetider har hun sendt afbud — mere eller mindre godt — men det er også sket flere gange, at hun glemmer møder og ture, eller at hun ganske roligt bliver væk. Ved forrige patruljemøde spurgte jeg Badju, som går i klasse med hende, om hun regnede med, at vi fik hende at se igen.

„Åh, du ved godt,“ sagde Badju, „hun har efterhånden så meget at rende om, så det halve kunne være nok, så hun har nok ikke tid til at være spejder mere.“

„Ja,“ sagde Gemse, „hun går til dans to gange om ugen nu, at hun gider!“ Høg vidste, at hun var til dans i aftes også, for det var nemlig Høgs bror, hun dansede med, og de trænede for øjeblikket til turnering.

„Det kan nu ikke tage al hendes tid,“ sagde Tvilling spids, „for i mandags så jeg hende i ung-

domsklubben, og kan hun nå at komme der, så kan hun vel også nå at passe sit spejderarbejde.“

Mange karske bemærkninger faldt der efterhånden om Sisken og hendes manglende interesse for den gamle Mågepatrulje. Nogle af dem var måske nok lidt mere bitre end godt var, men vi hørte også de mere klassiske som f. eks. „Det er frivilligt at *blive* spejder, men det er ikke frivilligt at *være* spejder“ og så den med „Engang spejder, altid spejder!“

Det sidste citat fik mig til at tænke lidt. Vi var efterhånden blevet ophidsede alle syv, det bliver vi meget let i vor patrulje, og jeg havde også i samtalens løb fået luft for lidt af min skuffelse over Sisken. Men nu gav jeg mig til at tænke lidt i tavshed, mens de andre udtalte deres uforbeholdne mening om Siskens dårlige interesser, som trak hende bort fra os og vores. Jeg kender mange mennesker, som har været spejdere, men som ikke

er det mere. Min mor har været det i mange år, min far har været ulveunge, men gik ud, da han skulle være stor spejder, flere af mine klassekammerater har været spejdere, men er gået ud, efterhånden som klassearbejdet eller interessen for andre ting har taget lysten fra dem. Er der egentlig noget forkert i at holde op med at være spejder? Da jeg havde tænkt spørgsmålet igennem et par gange, spurgte jeg de andre, og de sagde straks og uden tvivl „JA“, men de kunne ikke rigtig sige hvorfor. De vævede lidt om at svingte gamle kammerater, at spejd var en sundere interesse end dans og om at holde fast ved spejderlov og spejderløfte, men de kunne vist godt selv høre, hvor hule alle de gamle slagord lød, for de holdt hurtigt inde.

„Hvem siger egentlig, at vi kan bedømme, hvilken fritidsinteresse, der er den bedste for Siskken?“ spurgte jeg, „kan det ikke være, at Siskken har fået alt det, som hun kan få, ud af sin spejder-tid allerede nu?“

„Det kan også være,“ sagde Badju, „at hun bare trænger til en pause på et år eller to, så har hun måske lyst til at være med igen.“

„Ja,“ sagde Høg, „det kan da også være godt at lære at danse eller ride eller svømme, eller hvad det nu er, der tager ens tid. Er det ikke bare et fornuftigt tegn, hvis man opgiver én fritidsinteresse for at beskæftige sig med en anden, hvis man ikke har tid til det hele?“

„Jo, det er det nemlig,“ råbte Gemse og slog i bordet, „men det er netop det, som Siskken ikke gør. Hun går til dans, og hun går i ungdomsklub, for der kommer din bror jo også,“ sagde hun med et giftigt sideblik til Høg, der sad og så brødebetynget ud, „men melder hun sig ud af Mågerne? Nej, det gør hun ikke, hun bliver bare væk.“

„Det kan jo være,“ prøvede Høg forsigtigt, „fordi hun godt er klar over, at vi bliver sur på hende allesammen, så er det ligesom nemmere at lade som ingen ting og så glemme at melde sig ud.“

Der blev talt meget frem og tilbage, og til sidst sagde Tvilling: „Vi burde nok se at slippe af med Siskken på en pæn måde. Vi har så mange sjove oplevelser sammen, det allerbedste ville være, hvis vi også kunne skilles fra hinanden på en pæn måde, så har vi større chance for at se hende i patruljen igen, hvis hun skulle få tid.“

„Ja, jeg vil også foretrække,“ sagde jeg, „at hun vil forlade vor patrulje med en god smag i munden.“

„Da hun kom,“ sagde Tut, „blev hun budt velkommen med velkomstceremonien, da hun glad

og fuld af forventning. Der er noget galt i, at hun skal liste ud af patruljen som en hund med halen mellem benene. Vi skulle også have en afskedsceremoni.“

Det var vi allesammen enige om var en god idé, og Betina sagde meget fornuftigt, at det ville også gøre det meget lettere for os andre i patruljen at komme med oprejst pande og sige fra, når vi engang ikke ville være spejdere mere, når vi vidste, at de andre så ville lave afskedsceremonier for os i stedet for at vise sure ansigter.

Næste dag kom jeg „rent tilfældigt“ til at følges hjem fra skole med Siskken. Jeg opførte mig som en diplomat på en vanskelig post. Jeg talte fredeligt om vejret, om lærerne og om Siskkens nye sko, men jeg kunne godt mærke, hun var på vagt over for alt, hvad jeg sagde, og da jeg til sidst i en ret uinteresseret tone spurgte hende, om hun havde tabt lysten til at være spejder, så sprang hun op som en gal hankat og hvædede en hel masse om, at det var der ikke noget ved — og hvem der havde sagt, at hun ikke ville mere — og man kunne jo heller ikke regne med, at hun kunne ofre al sin tid på at være spejder — o.s.v. o.s.v. o.s.v.

Det med diplomatiet gik altså ikke, og så prøvede jeg på en anden måde. Jeg fortalte hende rent ud om vort patruljemøde dagen før og om, at vi var blevet enige om, at for fremtiden så ville vi tage pænt afsked med de af patruljens medlemmer, som meldte sig ud, så vi kunne skilles som gode venner. Selvfølgelig var det rigtigt som Høg havde sagt dagen før; Siskken ville gerne melde sig ud, for hun havde ikke tid, men hun var bange for at gøre os kede af det. Hun havde gået til dans i 7 år, og hun og Høgs bror havde store chancer for at vinde juniormesterskabet i år, hvis de trænede flittigt. Det var også rigtigt, at hun havde været hende i ungdomsklubben et par gange, men der kunne hun jo blot komme, når hun havde tid, og hun kunne blive væk, når hun ikke havde tid, så det gav hende ikke ond samvittighed, som hun virkelig havde haft over at svingte Mågerne. Hendes far og mor havde ikke villet give hende lov til at melde sig ud før, men nu kunne de godt se, at hun kunne ikke overkomme det hele, hvis hun også skulle passe sin skole, „Det kan såmænd godt være,“ sagde hun, „at jeg tit har været sur på spejderiet, bare fordi min mor sagde, at jeg SKULLE gå, og jeg MÅTTE IKKE melde mig ud.“ Siskken kunne altså ikke komme næste onsdag, da skulle hun danse igen, men vi flyttede mødet til tirsdag, og da prøvede vi så for første gang et „afskeds-møde“, og det blev virkelig en succes.

Vi begyndte med at synge. Alle de gode, gamle travere efterhånden som vi fandt dem frem i sangbogen. Lejrbålssange, vandresange, fædrelandsange og spejdersange, alle dem vi kunne lide. Så legede vi en af vore yndlingslege, hvorefter vi havde en smagekimsleg. I dagens anledning havde patruljekassen betalt for smagsprøverne, det gjorde kimslegen mere velsmagende, end den plejer at være, når jeg har hentet dem i min mors spisekammer.

Så var vi efterhånden nået til den alvorligere del af festen. Vi stillede os i en kreds, tog hinanden i hånden og sang „Spejderbror, her er min hånd,“ hvorefter jeg sagde nogle velvalgte ord til Sisken. Jeg sagde lidt om, at når hun forlod os, så håbede jeg, at hun ville gemme mange gode minder fra sin spejdertid. Jeg ville i hvert fald altid huske hende fra den gang, hvor vi skulle male H. P. Jacobsens gamle das i Lynderslev, og hvor Sisken sleb al den gamle maling af huset og samtidig huden af knoerne på begge hænder. En efter én nævnede de andre kredsen rundt et fælles minde, de havde med Sisken, og derefter sagde jeg noget om, at fordi man holder op med at betale kontingent og gå i uniform, behøver man ikke at holde op med at være spejder i sin måde at være

på. I kor sagde vi allesammen spejderløftet, og derefter gik Sisken ud af kredsen og hen til væggen, hvor vi har vort patruljeskind hængende. Når man bliver optaget i patruljen, skriver man sit navn og datoen for sin optagelse på skindet. Nu skrev Sisken under sit navn også datoen for sin udmeldelse, og derefter stillede hun sig midt i kredsen, mens vi syv tilbageblevne tog hinanden i hænderne. Så sagde vi farvel og tak og velkommen igen, hvis hun igen skulle få tid og lyst, og så sang vi „Begynd i dit eget indre, dersom du vil fred på jord“. Den kunne vi vist også have godt af at synge, oven på alt det bitre, vi havde sagt til sidste patruljemøde — bare for seks dage siden.

Efter Tapto gik vi hjem med fred i sindet som små juleengle, og næste dag sagde Sisken: „Tak for i går, det var vel nok hyggeligt.“ Det var lige ved at blive så rørstrømsk, så man kunne få tårer i øjnene, men så reddede Gemse situationen ved at sige: „Bare der snart er en anden, der går ud, for den smagekimsleg har jeg drømt om hele natten. Det er nu ikke nær så morsomt at smage sig igennem salt, eddike, soda og kanel, som når det er blød nougat, saltmusling, æble og gulerod“, og det kan der jo også nok være noget rigtigt i.

Bolle.

Hvem ruller Nordens største snebold?

Vil I være med til en konkurrence om hvilken patrulje, der ruller Nordens største snebold? — Sådan lyder opfordringen fra Norsk Speidergutt-Forbunds blad „Speideren“

Man har tidligere haft en sådan konkurrence i Sverige og Norge, men nu opfordrer de norske drenge-spejdere alle patruljer i hele Norden, drenge som piger, til at være med.

Om reglerne hedder det:

Den største snebold vinder, snebolde med en diameter under en halv meter er for små!

Sneboldene skal være runde og rullede. Firkantede, pæreformede, beskidte snebolde gælder ikke, heller ikke snebolde, som er klasket sammen på stedet!

Sneboldens størrelse og tilblivelse skal kontrolleres af tropsføreren!

Det er forbudt at anvende importeret sne fra Grønland, Svalbar eller Nord- og Sydpolen!

Startskuddet har lydt den 1. februar, men resultatet skal være „Speideren“'s redaktion, box 143, Horten, Norge, i hænde senest den 24. april kl. 23.59!

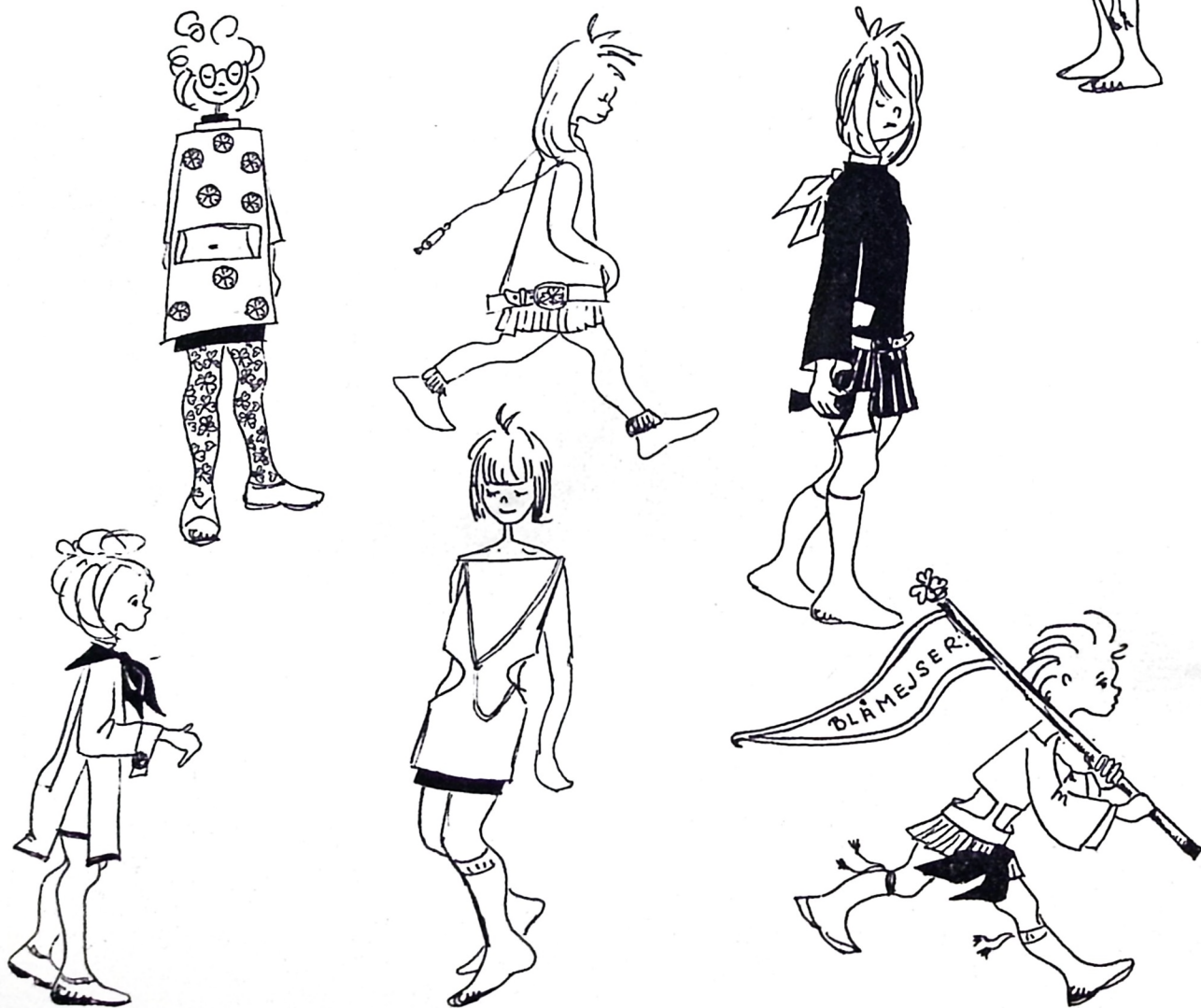
Snebolden skal ikke indsendes, men derimod en meddelelse underskrevet af tropsføreren og indeholdende oplysning om patruljens navn, troppens navn, korpsets navn, sneboldens diameter og omkreds og datoen for rulningen!

I er også velkomne til at være med, men forudsætningen er jo rigtigt nok, at vi får mere sne.....

Skulle vi få det, så står vi vel ikke tilbage for at være med i konkurrencen om Nordens største snebold!

Uniforms-forårsmoden 1966

Paris har talt og vist vejen for den kommende tids lårkorte mode. – På baggrund af, at vi af og til snakker om at få nye spejderuniformer, har „Rete“ studeret de sidste signaler fra den parisiske lårkorte rummandsmode og oversat den til uniformerne. Resultatet af „Rete“s nye viden ser I her. Studér den nu grundigt – vi afstår fra yderligere kommentarer.

HUDPLEJE - FORNYELSE OG PAUSESIGNAL

I efteråret var der på Fyn en patruljeførertræning, hvor der som et indslag i den mere regelrette instruktion blev givet en orientering i diskret brug af make-up og sund hudpleje. De deltagende piger var meget glade for gennemgangen og nød dette indslag, ikke alene fordi det var noget nyt, men også, fordi det bød på afveksling i programmet. Se i øvrigt artiklen side 33.

Til gengæld vakte indslaget genklang over hele landet. I et københavnsk dagblad kunne man læse en „leder“, hvori skrevet stod, at med dette indslag havde spejderbevægelsen skudt over målet, en rimsmed på et århusiansk dagblad fandt indslaget velegnet til at gøre nogle „blide“ rim over, mens atter andre blade omtalte indslaget som det, det var, en nyskabelse, nogle i rosende vendinger, andre afstod fra at give yderligere besyv med.

„Pigespejderne“ har bedt tre store spejdere drøfte dette emne, fordi ethvert forsøg på at skabe fornyelse i spejderarbejdet kommer os ved. De tre piger er Birthe Nisbeth, Follenslev, 16 år, Ruth Seiding, Svinninge, 15 år, og Helle Gottche, Svinninge, 16 år. To er patruljeførere og en patruljeassistent.

— Synes I om et sådant indslag i en patruljeførertræning?

Bitte: — Både ja og nej. Kan det bidrage til at bevare interessen for spejderarbejdet, så kan jeg gå med til det, men på den anden side kunne jeg også have lyst til at spørge, om man ikke også andre steder kan lære det, f. eks. ved at læse derom i damebladene.

Ruth: — Ideen er god. Hvis vi skal søge at finde noget tidssvarende — og det skal vi — så er ideen god, men det skal bare være et indslag i andet træningsarbejde, et pusterum.

Helle: — Jeg synes afgjort ikke om ideen. Jeg forbinder spejderarbejdet med frisk luft og natur. — Nej, der må være en grænse.

— Hvis I selv kunne tilrettelægge et program for en træning og havde mulighed for at „låne“ indslaget eller tage et andet træningsindslag, hvad så?

Du er underdejl
til lejrbalet i aften
Camilla

Bitte: Så ville jeg vælge et andet indslag, men jeg tror nok, at det har noget med principper at gøre. Jeg ved godt, at vi let bliver betragtet som „gammeldags“ i vort arbejde, men jeg kan nu lide spejderarbejdet, som det er. Du må godt kalde det en fordom.

Ruth: — Jeg tror nu også, at jeg ville vælge et andet emne, som man kunne have mere gavn af i det daglige arbejde. Orientering om skønheds- og hudpleje må være et tidsfordriv for patruljeføreren.

Helle: — Netop, for ingen går da hjem og lærer patruljen derhjemme derom.

— Når I nu ikke ubetinget går ind for ideen, betyder det så også, at I ikke synes om sammensætningen: diskret make-up og uniform?

Bitte: — De to ting forenes meget dårligt!

Ruth: — Jeg har nu ikke så meget mod make-up og uniform. Naturligvis må make-up'en ikke være stærk, f. eks. røde negle og sorte øjenskygger, det synes jeg ikke om, men kan man se, at der ved brugen af make-up også tænkes på sundheden, f. eks. ved brug af en god, nærende dagcreme, så synes jeg, det er i orden.

Helle: — Jeg ser helst ikke, at de to ting sættes sammen, men jeg må dog indrømme, at kan en diskret og sund brug af kosmetik medvirke til at give sin bærer et velplejet „look“, så bøjer jeg mig. — Hvis en spejder i patruljen mødte med neglelak og læbestift, så tror jeg nok, at jeg ville lade falde en bemærkning.

— Nu tror jeg, at vi er tilbøjelige til at skruer det op i et for højt plan.

Der var ikke tale om instruktion i brugen af „stor“ make-up, men i sund pleje. Mange unge piger har problemer her, også fordi det ofte er ungdommens lod at være plaget af uren hud.

Bitte: — Det kan nok være, men jeg kan ikke gå helt ind for det alligevel.

Ruth: — Det er rigtigt nok, at mange unge piger har problemer med at finde ud af, hvor meget make-up der skal bruges. Hvis jeg selv havde været til den pf-instruktion, så havde jeg nok fundet, at det var sjovt.

Helle: — Jeg synes, at man med lige så megen ret kan lade andre om det, f. eks. ungdomsklubberne, ungdomsskolerne og bladene.

Bitte: — Ja, fandt jeg en artikel derom, ville jeg nok læse den, men dermed skal du ikke tro, at du opfylder et længe følt savn hos mig, hvis du begynder i „Pigespejderne“.

— Det er vel naturligt, at man rundt omkring i korpsen, når vi ønsker fornyelsen, prøver at finde emner, som måtte interessere og stimulere lysten til spejderarbejdet.

Ruth: — Det er da klart, at vi skal være tidssvarende. Skønheds- og hudpleje ville da sikkert også kunne interessere i en vid kreds, men derfra og til f. eks. at indføje det som et nyt punkt i klasseprøverne, er der nu et noget stort spring. Det må ikke blive andet end et sjovt og forfriskende „pausesignal“ i arbejdet — sådan som jeg har indtryk af, at det var på Fyn. Man skal nu ikke være bange for, at vi i fremtiden fornægter friluftslivet af den grund.

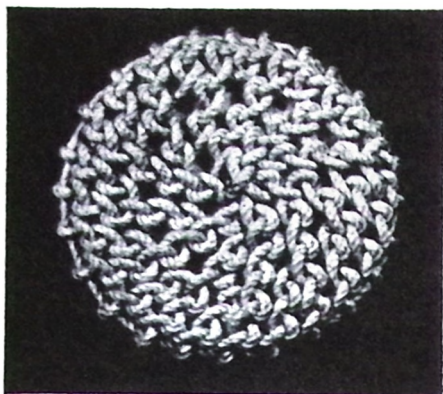

Fig. 1. Et eksempel på halvstikskatningens mange variationsmuligheder er denne flade roset. Det er låget til krukken fig 2. På en bred, flad korkprop er katningen påbegyndt uden om kanten, og efter færdiggørelsen er den klæbet rigtigt fast med lim.

Tovværkshusflid

med Niels Næve ©

Halvstikskatning I.

Det bedst egnede garn til katningsarbejder som de her viste er utjæret hamp (populært kaldet savsnor eller murersnor), som eksisterer i otte tykkelser. Det ideelle værktøj er en sækkenål, der er rundet lidt i spidsen, så man ikke stikker sig på den.

Halvstikskatning er ligesom den katning, der blev omtalt i forrige nummer af de ganske nemme tovværksarbejder, der tilmed har den

fordel, at de kan udføres med et enkelt garn.

Åben halvstikskatning (fig. 3)

Med løberen lægges en eller to rundtørner omkring den genstand, som skal klædes, og der bindes et knob. Endnu smukkere bliver påbegyndelsen, dersom man kan splejse et øje. Fig. 3 t.v. viser, hvorledes der er udført en lille øjesplejsning i endnu

af garnet, der er ført omkring den genstand, som skal klædes. Garnets anden ende er trukket gennem øjet.

Andet billede fra venstre viser påbegyndelsen af halvstikkene omkring den første rundtørn. På tredje billede fra venstre er den første række halvstik fuldført, og den næste er påbegyndt. Det ses, at garnet ved hjælp af nålen føres gennem bugterne mellem halvstikkene i foregående række.

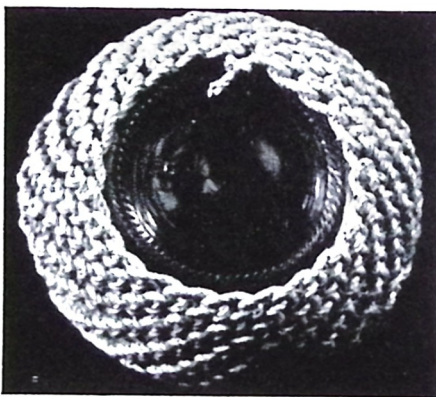
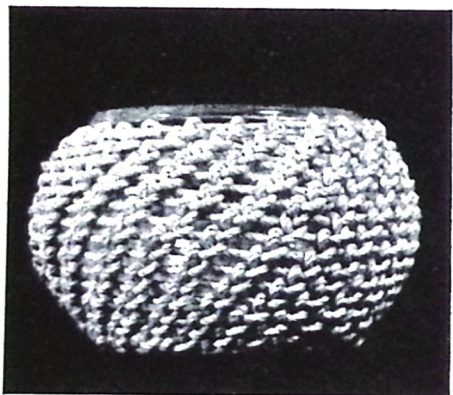

Fig. 2. En tobaks- eller karamelkrukke fremstillet af et gammelt marmeladeglas klædt med venstreslået åben halvstikskatning. Illustrationen til højre viser arbejdets afslutning i bunden, hvor garnets ende er beknebet mellem kordelerne i en bugt. Bagefter presses den op og skjules under det klædte.

Fig. 3. Den almindelige fremgangsmåde ved åben halvstikskatning.

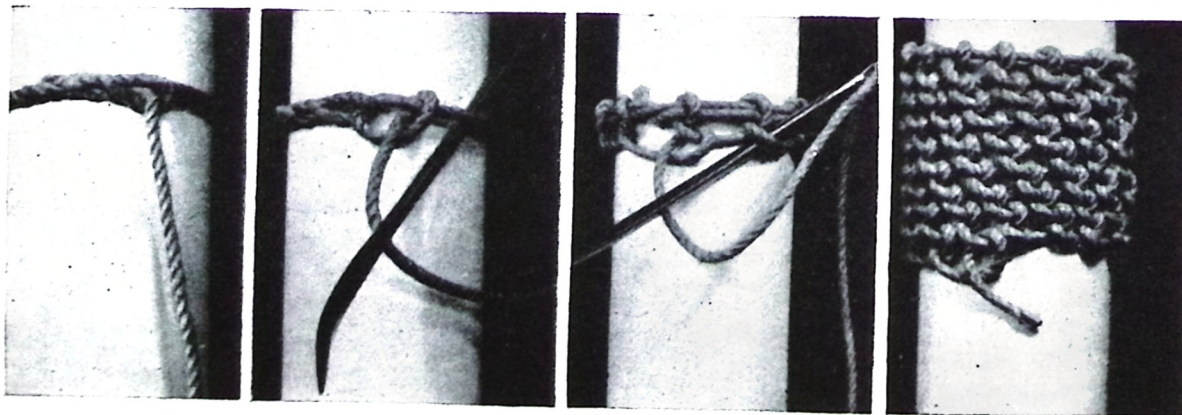

Fig. 4. Den almindelige fremgangsmåde ved åben halvstikskatning over medløber, hvor medløberen har samme tykkelse som arbejdsgarnet.

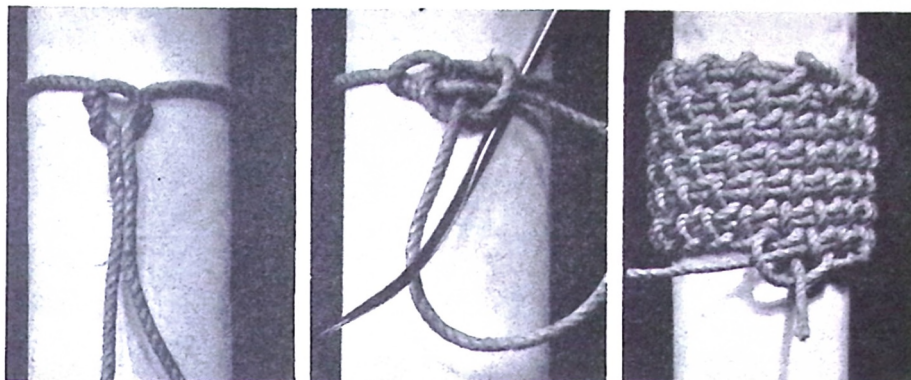

Fig. 3 længst til højre viser den almindelige struktur i åben halvstikskatning med tætsiddende halvstik og udført fra venstre til højre.

Det er vel indlysende, at striberne i mønstret vil hælde den modsatte vej, dersom man udfører arbejdet fra højre mod venstre. Et eksempel herpå er vist i tobaksdåsen fig. 2.

Man kan også skabe variation ved at lægge større afstand mellem halvstikkene som vist i lampen fig. 5.

Åben halvstikskatning over medløber (fig. 4)

Til forskel fra den almindelige åbne halvstikskatning tages halvstikkene her samtidig rundt om et grundgarn, der ligger strakt og hjælper til med at fylde ud.

Dersom samme garntykkelse anvendes til medløber og arbejdsgarn, kan åben halvstikskatning påbegyndes som vist på fig. 4. Efter udmåling af medløberens længde laves et almin-

deligt overhåndsknob på garnet. Der tages en rundtorn omkring den genstand, der skal klædes, og arbejdsgarnet trækkes gennem knobet som vist på fig. 4 længst til venstre.

Medløberen lægges til højre ind over arbejdsgarnet. Med arbejdsgarnet i nålen laves nu halvstik både omkring det oven for liggende garn og omkring medløberen som vist på fig. 4 i midten. Fig. 4 længst til højre viser katningen udført med venstreslåede halvstik.

Fig. 5. Lampesoklen er en whiskyflaske klædt med åben halvstikskatning og ti halvstik i hver runde. Skærmen er knyttet med lukket halvstikskatning (se næste artikel) over et skelet.

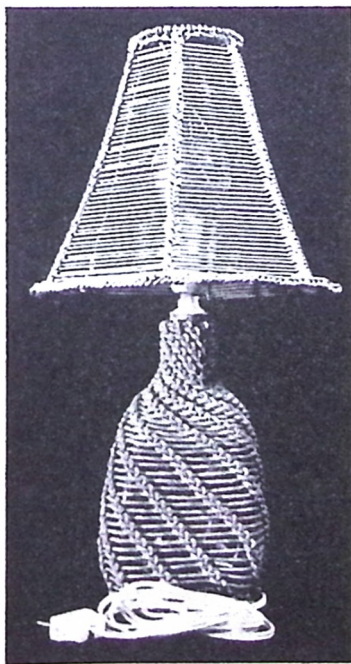
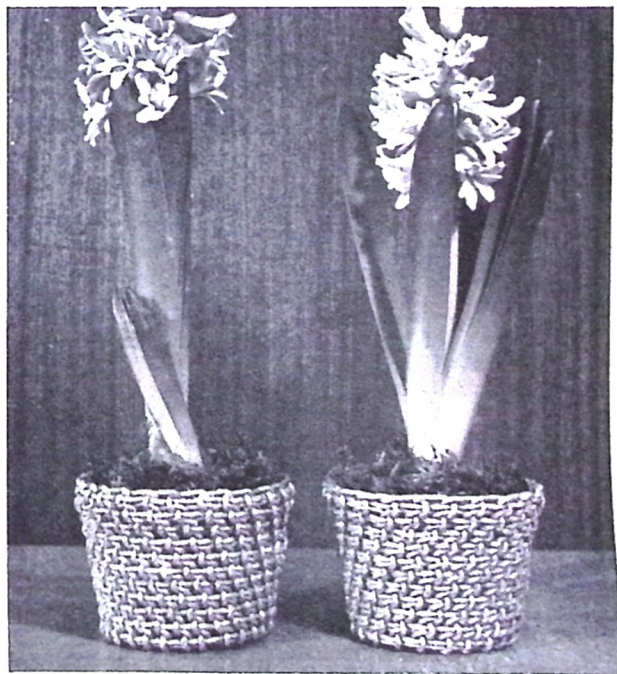

Fig. 6. Lampesoklen er en sherryflaske klædt med åben halvstikskatning. Efter tyrkerknobet foroven er lagt en række højreslåede halvstik, først 8, senere 16 og tilsidst 32 pr. runde. Derefter er vekslet mellem rækker af højre- og venstreslåede halvstik.

Fig. 7. De to urtepotteskjulere er udført som åben halvstikskatning over medløber af samme tykkelse som arbejdsgarnet. Bemærk forskellen i knobenes linieføring, der skyldes, at den ene er venstreslået og den anden højreslået. Da urtepotteskjulere er udsat for fugt, må de lakbehandles før brugen. Det bedste er en omgang schellak efterfulgt af almindelig vandfast lak.

Patrulje- HJØRNET

Kimsleg i højsædet

Kimsleg er som bekendt mange ting. Det er sikkert den mest populære leg, vi kender, fordi der er så talrige muligheder for variation, og fordi den er en særdeles glimrende måde at træne iagttagelsesevnen på. Når nogen griner af kimslegen, er det som regel af uvidenhed om, hvor nyttig den i virkeligheden er.

Kimsleg er jo ikke blot de tyve forskellige ting, hældt ud på et bord. Ej heller er det smagekimslegen, følekimslegen, lugtekimslegen eller billedkimslegen alene. Det er talrige andre ting, og der er ikke spor til hinder for, at man kan bygge videre på kimslegen og indsmugle masser af andet prøvestof i den.

Man kan f. eks. fremlægge 10 forskellige ting, der alle begynder med det samme bogstav, f. eks. med „K“. Tingene kan være:

Kedel, kam, klædebørste, korpas, klæbebånd, kgebog, kvist, kort, klud, kagespade.

Når spejderne har set på tingene i et minut, så bed dem skrive tingene ned og derefter udtage alle bogstaver, der står som nr. 2 i ordene. I vort tilfælde kommer der følgende bogstaver frem:

e-a-l-o-l-o-v-o-l-a.

Hvis man derefter tager et af hvert af disse bogstaver, får vi antallet nedbragt til: e-a-l-o-v.

Ved at sammensætte disse bogstaver rigtigt, får vi fornavnet på en meget kendt pigespejder, nemlig lady Baden Powell, hvis fornavn jo er „Olave“. — Rigtig svært bliver det så, hvis løsningen skal afleveres, skrevet på morse:

--- / . - . / . - / . . - / . . /

En „anden“ slags kimsleg kan man også få, hvis man er i den heldige situation at have nogle fjer enten fra fjerkræ, vildt eller andre fugle. Fjere kan udlægges på et bord i et mønster. — Det er svært at gengive dette mønster, fordi det er petitesse, der giver mønstret præg. —

Men det er jo også petisserne, der danner hverdagens billede, så hvorfor ikke øve den iagttagelsesevne, der også opsuger dem.

Kniber det lidt med at holde rede på de forskellige kortsignaturer, kan de også „udsættes“ for kimsleg. Tyve forskellige signaturer kan udskrives i forstørret form på tyve små stykker pap.

Efter at have set lidt på signaturerne kan de skrives ned, ikke i en rækkefølge, men ned på et selvvalgt kort, således at der fremkommer et landskabskort, der ser virkelighedstro ud.

Eller de kan anvendes som baggrund for en fortælling, som man beder spejderne om at skrive.

Sten, fundet på ture, med forskellig form og karakter kan også danne grundlag for en kimsleg. Her gælder det så om at tegne stenenes facon ned efter „synet“ af dem.

Er patruljen vældig kvik til selv at binde knob, var det måske en idé at lave knob-kimsleg. Det kan man gøre ved at binde en række knob, og deraf er et forkert. Kan spejderne efter at have set på knobene en nærmere angivet tid, ikke over et minut, huske, hvilket knob, der var fejlagtigt?

Patruljeføreren kan også binde forskellige knob og lade dem vandre fra hånd til hånd patruljen rundt, mens patruljens medlemmer har bind for øjnene. Kan patruljens medlemmer så føle, hvilket knob, der er tale om, og i hvilken rækkefølge, de blev sendt rundt?

Dette er bare et par muligheder, men der er mange andre muligheder og kombinationsmuligheder, så rigtig god fornøjelse med kimslegen i patruljen.

Patruljesærpræg

Har jeres patrulje et patruljeråb? I Patruljestafetten sidste gang så vi et patruljeråb. Var det ikke en idé for jeres patrulje at lave et frisk og særpræget patruljeråb, der på en gang fortæller om jer selv og jeres virke, hvis I da ikke ligefrem allerede har sikret jer et godt råb.

Vårhilsen

Har I tænkt på i jeres patrulje, at nu „vårer“ det, og at foråret netop er den årstid, hvor mange ensomme og ældre bliver rigtig godt triste til mode, fordi de ikke kan komme ud og opleve den fortryllelse, der ligger i foråret. I kan glæde disse ensomme, syge og ældre mennesker, hvis I bringer dem foråret.

Tag grene ind og få dem til at springe ud eller tag erantis og martsviolter ind og plant dem ud i små urtepotter. Bring en dag sådanne buketter eller „potteplanter“ til jeres gamle venner, og de vil blive lykkelige.

PATRULJE-STAFETTEN

„Stafetten“ er denne gang nået til „Hjorten“, 4. Alborg, Sct. Georgs trop:

Patruljen „Hjorten“ består nu af 10 medlemmer i alderen fra 11–15 år.

Vi holder patruljemøde hver tirsdag aften på „Ungdomsgården“, hvor troppen har indrettet et hyggeligt lokale.

Patruljemødet begynder med, at jeg, som P.F. må kæmpe mig til orde, for at vi kan få begyndt med en sang. Så skal vi i gang med regnskabsforingen — arbejdet er fordelt, så alle har sit at passe. Der er regnskab med bodekassen, kontingentet, vore redskaber, hvem der skal have dagbogen, rengøringen, indkøb til patruljen, kimslege, 200 km-mærket og mødeprocenten. Alle papirer, vigtige meddelelser, f. eks. tips (bl. a. fra spejderbladene) samlet i en mappe, som opbevares i vort patruljerum. Endvidere giver vi hver 25 ore, som vi opbevarer i et kornhorn, vi engang fandt på en week-end (det er vor dybe hemmelighed). — Så nu er den kedelige del overstået, og nu kan vi begynde på kimslegen, af hvilke der findes en masse. Kimsleg har vi hver gang, så man skulle tro, at vi blev trænet. Som præmie får man en guldklover. De bliver samlet på en plakat, hvor alle vore navne står. Når året er omme, tælles kløverne sammen, og den endelige vinder får en eller anden spejderding i præmie.

Derefter bliver der hørt i prøver. Andre gange skal vi planlægge tur eller week-end, eller måske stryger vi prøverne og leger en eller anden god leg, samtidigt med at vi kan få snakket hyggeligt med hinanden. Det skal der jo også være tid til.

Kl. 20.45 synger vi „Tapto“ og går hver til sit.

Vi tager på tur hver måned. Helst vil vi på week-end til troppens hytte, som ligger smukt i bakkerne ved Flamsted. Jeg vil fortælle om en week-end, hvor vi havde det særlig rart. Det var op til jul, og vi tog rutebilen, for det var snevejr og meget glat. Så snart vi ankom, begyndte vi at tænde op, og det varede ikke længe, før vi sad samlet omkring bordet og begyndte at spise vor medbragte madpakke. Aftenen gik med at spille sketch, synge og hygge os på anden måde. Den næste dag skulle vi have fart på. Da morgenmaden var overstået og alt vasket op, gik vi en lang tur i skoven. Vi havde bestemt at samle materialer

til en adventskrans. Da vi kom hjem, spiste vi boffer og til efterret en apfelsin, og så begyndte vi med adventskransene — det var nu slet ikke så let. Den fineste skulle bruges til patruljemoderne indtil jul.

Efter oprydning og rengøring forlod vi så hytten og tog bussen tilbage til Alborg.

Ind imellem tager vi også på endagsture — f. eks. var vi i januar på skitur til Lundbykrat. Vi tog rutebilen derop, og vi havde et dejligt vejr. Vi løb på ski et par timer og så både rådyr, røvehuler, spættehuller, egern og en flagspætte. Derefter spiste vi vor mad og tog hjem i varmen igen.

Jeg kunne fortælle meget mere om vore oplevelser, men slutter med en spejderhilsen fra de 10 i „Hjorten“.

Vi lader „Stafetten“ gå videre til patruljen »Lynet« i Grenå.

For de fingernemme

Man kan lave mange sjove ting af papmaché. Det kan laves af avis-papir og tapetklister. Selve papmaché-massen laves ved at rive aviser i små, bitte stykker og bløde dem godt op i vand. Når papirstykkerne er hel gennemblødte, tages de op og vrides godt. I mellemtiden er tapetklistret blevet rørt op, og herefter rores papirstykkerne i klistret.

Man kan f. eks. lave skåle af papmaché. En skål med en god form beklædes først med staniol, for at papmaché-massen senere skal kunne gå af skålen. Derpå lægges papmaché-massen på skålen, lag på lag. Ved at forme, glatte og modellere på massen, kan man få den ønskede form frem.

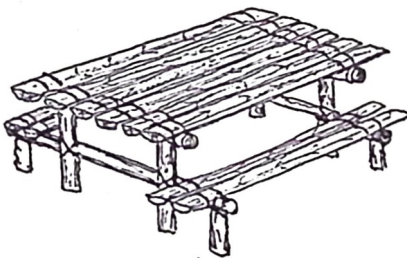
En sod, lille hest kan laves ved først at lave et skelet af sammenrullet avis-papir — det rulles på den lange led —. Skelettet holdes sammen med garn. Ørerne kan laves af en lille bitte papirrulle, som stikkes ind gennem hovedet. Papmaché-massen kommes derefter på lagvis.

Fælles for alt, hvad du laver, er, at det skal tørre godt, inden det males. Man kan bruge dekstrin-farve. Pulver og dekstrin kan kobes hos farvehandleren og rores op med vand. Der kan også bruges oliefarve, vandfarve og celluloselak. Hvis man, inden malingen sker, behandler figuren med vandglas, opnår man, at figuren ikke suger så megen farve.

Vender vi tilbage til hesten, så kan man lave manke og hale af uldgarn og sy den et saddeltæppe af filt.

★ Det praktiske hjørne ★

Det er den lille detalje, der ofte gør et lejrarbejde fuldkendt og godt. Hvem kender ikke vakkelvorne lejr-

arbejder i form af stativer, som skælver, blot en spejder ser på dem, eller i form af spiseborde og bænke, som ryster i sine grundvolde, om nogen benyttede dem.

Her er vist, hvordan et bord og bænke kan „stives“ af med en tværgående rafte. Den skal være så lang, at den kan støtte såvel bænkens ben som bordets ben, og besnorning og surring skal naturligvis være fast.

Støtteraftern kan også anvendes, når der er tale om stativer, der skal arbejdes meget ved — opvaskestativ, vaskestativer og lignende.

Er DU alle mødres drøm om en baby-sitter?

For mange unge piger er baby-sitning en yndet beskæftigelse, der „luner“ lidt på økonomien, men undertiden kan det være lidt af et job at passe mindre børn — og et stort ansvar tillige med. Den babysitter, som en mor ønsker sig, er en ung pige, som kan klare enhver situation lige fra at indføre en ny og spændende leg for familiens håbefulde pøder til at blive hjerteven med familiens vagthund. Baby-sitterens evne til at handle roligt og hurtigt, kan måske en dag redde et lille barns liv. Det amerikanske pigespejdsblad, „American Girl“, har i quiz-form opstillet en række kendte baby-sitnings-situationer, som du jo kan prøve at forestille dig og prøve at se, hvordan du ville klare dem..... Der følger svar og gode råd med til spørgsmålene.

1. Forældrene siger, at de vil være ude til hen på de små timer. De siger, at du bare skal rede op på divanen og gå i seng.
2. Hen på aftenen begynder du at blive sløj. Du vil nødigt odelægge din arbejdsgivers friaften. Måske kan du holde det ud, til de kommer hjem.
3. Mette, som er en lille underholdningssyg pige, beder om så mange kager og „tår vand“, at hun stadig er vågen, da hendes forældre kommer hjem ved midnatstid.
4. Du står ved bagtrappen, da Lotte pludselig mister balancen og falder. Hun ligger fuldstændig stille et øjeblik og begynder så at græde. Du trøster hende, og hun genoptager sin leg. Er du ikke glad for, at hun ikke kom noget til?
5. En venlig arbejdsgiver siger: Du må spise lige, hvad du vil. — Det er søde ord for en slikmund som dig.
6. Lille Peter er en ren „Spørge-Jørgen“. Han ønsker svar på alting lige fra „Hvor er Gud“ til „Brænder slemme folk op, når de dør,“ og du er ikke helt sikker på, hvordan du skal svare ham.
7. „Fido“ gør og indtager en truende holdning, stående mellem dig og barnets vugge, fra det øjeblik forældrene forlader hjemmet.
8. Der er født endnu et barn i den familie, hvor du kommer. Ingen har sagt noget om, at du skal have mere for at sidde der, og du bryder dig trods alt ikke om at bringe det på bane.
9. Den lille dreng vågner og græder. Han kan hverken tale eller vise dig, om han har ondt noget sted.
10. Sørenes mor får masser af telefonopringninger, og de kommer altid, mens du lige er ved at give ham mad eller bade ham.

11. Den lille dreng, du sidder for, begynder pludselig at skrike i vilden sky og lobe rundt, og det eneste, du kan gøre, er at passe på, at ingen ting går i stykker.
12. Pia finder en læbestift og smører den ud på sig selv, lagner og tøj.
13. Der går rygter i kvarteret om, at en pige er alene i et hus med børnene. En gruppe „bøller“ finder ud af, at det kunne være sjovt at „lave sjov med dig“ og ringer på dørklokken og smider sten på ruden og laver en masse støj.
14. En nabo kommer til døren. Han lyder venlig. Det eneste, han vil, er at bede om at måtte ringe til telefonselskabet og melde, at hans telefon er i uorden.
15. Lises mor har lagt Lise i seng, før du kommer, og hun siger, at Lise plejer at sove godt, så du behøver ikke at se ind til hende, med mindre hun græder.
16. Lise sover roligt, men efter flere timers søvn vågner hun pludselig og græder.
17. En af dine venner har besluttet at „overraske dig“ og kommer ind for at holde dig lidt ved selskab. Din arbejdsgiver vil ikke sige noget dertil, men skulle du alligevel ikke bede din bekendt om at gå?
18. En 5-års purk en er værre lille oprører, som er imod alt, hvad du foreslår. Han siger direkte til dig, at han hader dig, og han vil ikke lade dig give sig mad eller lægge sig i seng. Du er lige ved at ville sige til alle mødre, at deres opdragelsesmetoder er en komplet misforståelse.

Svar og gode råd

1. Det er ikke nogen god idé, selv med forældrenes tilladelse, for en baby-sitter sover tungere end en mor. Prøv at holde dig vågen med en god bog.
2. Du handler ikke rigtig mod din arbejdsgiver ved at blive der. Prøv at få din mor til at komme og afløse dig.
3. Alle børn elsker at „prøve“ en ny babysitter. Prøv at komme med hendes yndlingslegetøj og tilbyd at læse hendes yndlingshistorie, efter at hun er kommet i seng. Vær venlig, men bestemt.
4. Du kan ikke være sikker på, at Lotte ikke har lidt overlast. Ring til hendes mor og fortæl hende alt, så hun kan afgøre, om det er nødvendigt at tilkalde en læge.

5. Behersk dine tilbøjeligheder — både til at spise familiens lækkerier og til at bruge familiens telefon m. v.
6. Afstå så vidt muligt fra at svare, da du ikke ved, om dit svar er i overensstemmelse med det, forældrene ville have givet. Sig til barnet, at det vil mor svare på i morgen.
7. Det er ikke ualmindeligt, at en familiehund vogter barnet. Prøv at liste den væk med en lækkerbid. Vær rolig og venlig mod den, og snart har den akcepteret dig.
8. Gør det alligevel, for det er bedst at have rene linjer.
9. Hvis tilfældet synes meget alvorligt, må du omgående tilkalde barnets mor.
10. Søren er mere vigtig end telefonen. Sorg for, at han er i sikkerhed — efterlad ham aldrig alene i et badekar — før du tager telefonen.
11. Bevar roen og prøv at få barnet til at være med til at lege en rolig leg, indtil han atter falder til ro.
12. Vask Pia, men lad være med at prøve at få pletterne af tøj og lagner. En forstående arbejdsgiver vil straks forstå situationen og hjælpe med den følgende „rensesesproces“.
13. Sorg for, at alle døre er låsede og lukkede og rul ned for vinduerne. Ethvert forsøg på at genne uro-stifterne væk vil kun opfordre dem til at fortsætte.

Bliver det for voldsomt, så bed dine forældre om hjælp.

14. Luk under ingen omstændigheder naboen ind. Du kan tilbyde at ringe til telefonselskabet, men luk ingen ind.
15. Selv om barnet sover, så se alligevel til det og sørg for, at barnet ikke kvæles i puder og dynner.
16. Prøv at berolige hende og tilbyd at bringe hende lidt drikke og bliv siddende ved hende, til hun igen er faldet til ro. Fortsætter hun med at græde, prøv da at føle, om hun er normalt varm. Finder du tegn på sygdom, så tilkald forældrene, som du ikke må lade gå, før du ved, hvor du kan træffe dem.
17. Uanset, hvad din arbejdsgiver siger, er det bedst at forklare din bekendt, at det at være baby-sitter kræver hele din opmærksomhed, så det er bedst, du alene helliger dig det job. Du har været glad for „overraskelsen“, men ser helst, at din bekendt går.
18. Behold dine synspunkter om opdragelsen for dig selv og prøv i stedet for at mobilisere al din taktfølelse og ro. Lad drengen lege selv, men overvåg ham, så han ikke kommer noget til. Tal venligt til ham og prøv at finde nogle af hans bøger og legetøj. De fleste børn kan i længden ikke modstå fristelsen til at komme til at lege med sit yndlingslegetøj.

(Oversat fra „Checkup for Baby-sitters“ i „American Girl“.)

Patruljeførertræning i Fyns distrikt

Vi var på patruljeførertræning på Hylkedam i efteråret. Vi, det er 110 ptf. og ass. fra hele Fyn. Den slags træning, som vi var prøveklud for, synes vi er en vældig god måde at afvikle den slags på. Måske en smule burde være anderledes, men det er jo heller ikke nemt at tilfredsstille alle parter. Vi ankom kl. 15 mandag eftermiddag, og efter at vi havde fundet os en soveplads om end noget kneben, samledes vi i pejsestuen og fik en kop the og hørte programmet for, hvad der skulle ske de følgende 4 dage. Vi blev inddelt i patruljer og fik udleveret nogle spørgsmål, som vi skulle diskutere. Det med at dele os i patruljer er en god ting, for man får mange nye kammerater og lærer hinanden godt at kende. Spørgsmålene, vi fik, var megen aktuelle. Hvad vi synes om at være spejdere. — Hvad vi synes, der bør være anderledes. — Er provestoffet tidssvarende? Er spejderalderen rigtig? En ptf. pligter og ansvar.

Bagefter hørte vi alle de øvrige

patruljers synspunkter. Selvom eftermiddagen var sat af til diskussion, kunde vi godt have brugt meget mere tid. I de 4 dage, vi var på Hylkedam, nåede vi en masse. Vi var på wood-crafttur, og bagefter lavede vi en udstilling af det, vi havde samlet. Der var sangtime, hvor vi lærte at synge nogle af vore gamle spejdersange på en ny måde, men vi kan nu bedre lide at synge dem, som vi plejer. Kort og kompas havde vi selvfølgelig også, og vi var ude terrænet og prøve det, vi lærte. Noget af det nye i programmet var husflid, stoftryk, mannequinopvisning, skønhedspleje og musik til arbejdet. En eftermiddag sad vi alle og lavede nissemand og små koner af naturting, som vi havde samlet på wood-craftturen. Bagefter gik vi op og hængte det hele op på sovesalene. Det så vældig festligt ud. Med farve og pensel lavede vi vægstykker og servietter med efterårets skønne farver.

Om aftenen havde vi skønhedspleje. Det var sjovt og noget, der

ligger så fjernt fra begrebet spejder — som man næsten altid forbinder med naturen. Måske skulle vi have prøvet at lægge make-up. Der er så mange, der gør det helt forkert.

Mannequinopvisning var en vældig god ting, så kunne vi se, hvad det egentlig er, vi kan købe på depotet. Musik til arbejdet syntes vi var godt, for arbejdet gik meget hurtigere. Der var bare den fejl, at alle ikke fik spillet deres plader. Det var især de, der havde klassiske plader med. De var for generte til at komme frem med dem, men det var dog deres ynglingsplade. Alting behøver da ikke at være pigtråd. To herrer fra Røse Kors holdt en aften instruktion i nødhjælp. Det gjorde de vældig festligt og levende. Vi lavede helt op, for vi var ellers meget trætte på det tidspunkt.

Vi tog hjem efter at have prøvet en ny slags træning, og den syntes vi i det store og hele var vældig god.

Vi siger tak for 4 dejlige dage på Hylkedam.

Inge og Ditte,
Bogense.

FRIMÆRKEINDSAMLINGEN:

Så „sakser“ vi til en båndoptager

300 gram frimærker skiller vinderne i 1965

På mange unge pigers ønskeseddel til konfirmationer, fødselsdage og andre festlige lejligheder står der tit overst ope: *En båndoptager*. Den er blevet alle unges hedeste ønskedrom og tegnet på noget nær det mest luksuriøse, man kan tænke sig. Den er da også både nyttig og sjov. Hos vore handicappede kammerater står der også en båndoptager overst på ønskesedlen. Her er der bare den forskel, at en båndoptager absolut ikke har noget som helst med luksus at gøre, men den er et *nødvendigt hjælpemiddel* i det daglige arbejde.

Skulle vi ikke tage og hjælpes ad med at opfylde deres ønske? — Det er da et både fornuftigt, nyttigt og godt ønske.

Hvordan opfylder vi det? — Ganske enkelt og ligetil ved at klippe alle de frimærker, vi overhovedet kan få fat på. Intet frimærke må unddrage sig vore sakse!

Selvfolgelig skal der mange frimærker til for at kunne købe en båndoptager til vore handicappede venner, men hvis vi husker på, at mange bække små gør en stor å, så skulle det vel ikke være umuligt. Der bruges jo tusindvis af frimærker hver dag, så det skulle nok kunne lade sig gøre at finde nogle at klippe.

Fat saksen og gå på frimærkejagt.

Resultatet af den daglige frimærkejagt kan I samle patruljevis og senere troppevis og indsende til Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Og der er *præmier* til dem, der samler flest.

Den trop, flok eller gruppe, der samler flest frimærker i 1966, vil blive belønnet med en *filmaften*. Der er endnu ikke truffet beslutning om, hvilken film eller hvilke film, der skal vises, da vi gerne vil have mulighed for at vise vinderne det nyeste inden for kortfilm.

Reglerne

Når der er konkurrence, må der også være regler. Frimærkerne, der klippes, skal have en „kant“ på ca. 0,5–1 cm. Alle takkerne skal være på frimærkerne. De samlende grupper må ikke tælle mere end 60 medlemmer (spejdere, blåmejser, seniorer, tropsråd etc.). Er der flere end 60 medlemmer, må der indsendes i to grupper.

Indsendelsen kan ske i hele kalenderåret! Korpskontoret ser dog gerne, at man så vidt muligt ikke indsender under 1 kg ad gangen, da det ellers medfører en masse ekstra arbejde for kontoret, som har meget andet at se til også.

Der bliver altså ikke tale om, at man kun kan indsende i bestemte måneder. Man kan indsende når som helst på året, man har lyst, når blot man har en pæn portion frimærker.

Husk, dronningemærker holdes for sig.

Den 31. december afsluttes regnskabet, og vinderen findes.

Men nu er I sikkert spændte på at høre resultatet af

frimærkeindsamlingen i 1965. Vi samlede 92 kg og 515 gram! Plus 223 dronningemærker.

Der var lige ved at blive meget skarp konkurrence om, hvem der skulle besætte førstepladsen i konkurrencen. Kun 300 gram frimærker adskiller konkurrencens nr. 1 og 2. Resultatet blev, at Sct. Georgstroppen vandt med 13,9 kg med Bogense flok på andenpladsen med 11,6 kg.

I øvrigt ser resultatlisten sådan ud:

	Alm. frimærker	Dron.- frimærker
Kadetter, Bernstorff div.	0,424	
Sct. Knuds div., fru E. Sondergård ...	3,675	
S. Krybjerg	0,225	
Fasan trop	2,150	
Skjoldungerne, Ålborg	1,075	
Mariager flok	0,525	
Erther Ulriksen	2,375	
Fredericia, Karin Møller	4,940	
I Højbjerg trop	2,600	
Mørkhøj flok	0,375	
3. Bagsværd trop	0,500	
2. Odense trop	1,900	267
2. Herlev flok	0,850	
Steg trop	0,270	
1. Glostrup trop	1,080	
Sct. Georgstroppen	13,900	50
Egestammentrop	2,250	5
Lemvig flok	2,000	
?	0,550	
Norbølling trop	0,750	
Århus trop	0,350	
Humblebæk trop	3,100	
Malling trop	0,600	
Hornbæk trop	0,300	
Bernstorff seniorgruppe	1,500	
1. Århus trop	0,150	
4. Århus trop	1,340	
Viby-Kongsvang trop	0,760	
8. Århus trop	0,450	
8. Århus flok	1,050	
Ole Romer div.stab	0,900	
1. Århus flok	0,500	
1. Absalon trop	2,800	
1. Gentofte trop	2,900	
Thora Bruun — Lis Bang — Jytte Jensenius	0,600	
Rødning trop	2,900	
Karen Meulengracht	2,000	
II Haderslev sen.gruppe — I Haders- lev trop	3,500	
Bogense flok	13,300	
4. Århus trop og flok	11,100	
	92,515	223

Endnu et bette nøk

Hvordan går det med lodseddel-salget??? I betragtning af, at vi må sælge lodsedler helt til den 29. marts, så er der en chance for at sælge endnu flere lodsedler. Og målet er jo at kunne melde UDSOLGT.

Det er da en god tanke, om vi kunne sige det. Skal vi ikke tage endnu et nap og nå det mål?

Det kan nås, hvis alle spejdere tager fat og sælger det antal lodsedler, som I har fået udleveret. Mange har sikkert allerede gjort det og fået flere lodsedler at sælge, men selvom I skulle have udsolgt jeres „portion“, så gælder det om at få solgt endnu flere.

HUSK, at der er to præmier til de to troppe, der når at få solgt flest lodsedler pr. spejder. De to troppe vinder hver

et patruljetelt med underlag.

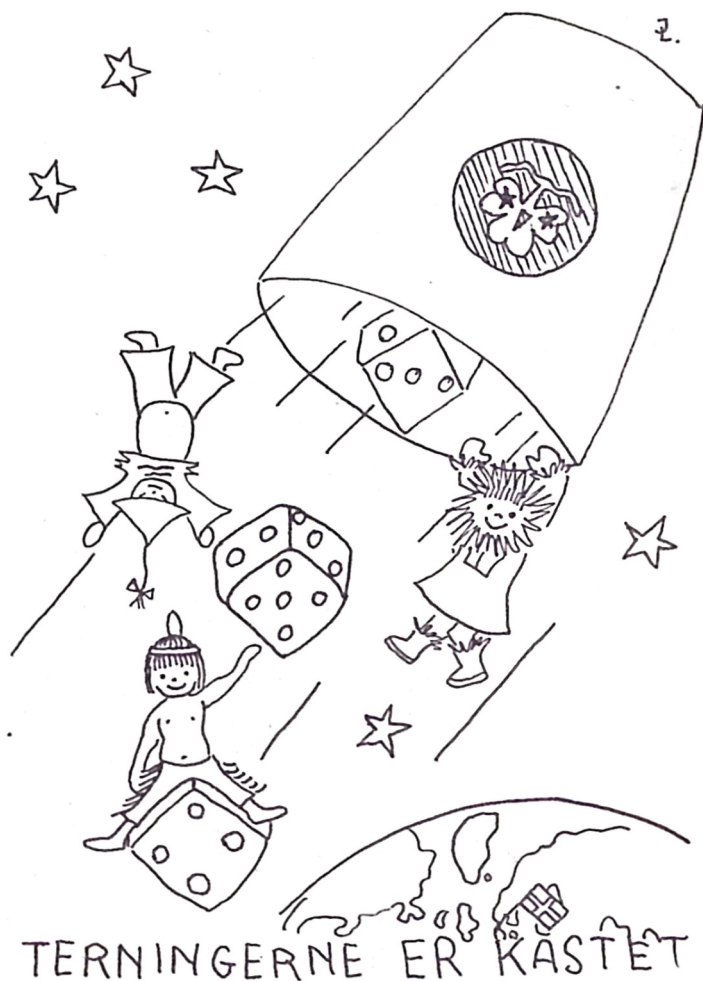
Mange troppe har sikkert allerede afregnet med korpskontoret, men som I ser, er der god grund til at fortsætte salget, for hvem vil ikke gerne kunne hjemføre et dejligt, nyt telt. Også de to flokke, der sælger flest lodsedler, er der tænkt på. De får nemlig hver 150 kr.

Konklusionen må blive, at vi tager
endnu et bette nøk.

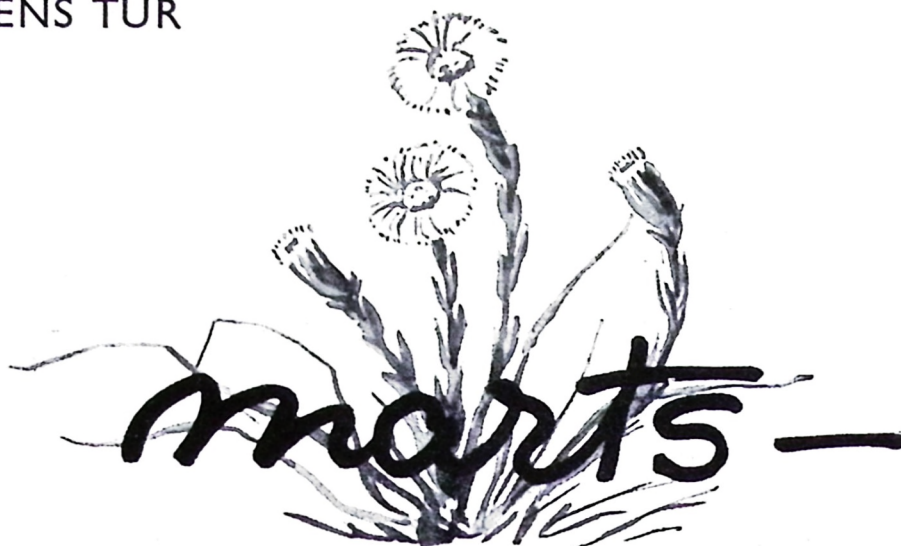
Det internationale spil

Hvem laver det bedste spil til internationalt brug, spurgte vi i sidste nummer. Vi håber, at mange patruljer eller spejdere landet over forlængst er gået i gang med at lave et festligt og morsomt spil, der kan anvendes i patruljen, når den skal lære internationalt spejd at kende, eller når udlændinge skal høre lidt om Danmark.

Husk, at jeres spil skal være indsendt inden den 1. april 1966. De tre bedste spil bliver præmieret. Løsningen skal indsendes til Margaretha Enggard, Ellegårdsvej 71 Gentofte. (Se i øvrigt sidste nummer af „Pigespejderne“.

MÅNEDENS TUR

— Nå, havde I så en god tur i søndags, spurgte jeg frisk og frejdig „Kiss“ forleden, da jeg traf hende på gaden. „Kiss“ er patruljefører.

— Vi kom ikke af sted, svarede hun.

— Nå, så det gjorde I ikke, sagde jeg skruede det inkvisitoriske blik på.

— Nej, vi gjorde ikke... Årh, du og dine ture, det er da også noget...

— Noget, hvad for noget?

— Hvad vil du have, vi skal ligge og flintre rundt efter på denne årstid, om jeg må spørge.

— Hør nu her, min ven, I skal da ud og nyde naturen i al sin vinterpragt.

— Vinterpragt, gag-gag. — Her gjorde Kiss en meget sigende bevægelse mod baghovedet, som om hun ville overtyde mig om, at det dog var det mest absurde, der var frembragt i mine hjernevindinger.

— Hvis I måske ikke finder, at „tøvejsnatur“ ligefrem er til at bryde ud i den allerstørste lovsang over, så er det dog dejligt at komme ud og få blæst vintertrætheden væk, forsøgte jeg. Det kunne da forresten også godt være, at dyrene var ved at komme frem af vintergemmestederne, så I kunne have lidt glæde af at se dem, af at samle dyrespor og meget andet.

Eller hvad med at gå den tur på 5 km ud og 5 km hjem med den selvsmurte madpakke, som der kræves til 3. kl.s prøven, eller hvad med at træne lidt i orienteringsgang, lokkede jeg, men „Kiss“ havde stadig det eftertænksomme drag om munden, som røber, at hun ikke helt er vundet for sagen endnu.

En idé slog ned i mig. — Jeg har det!

I kombinerer 5 km's turen med lodseddelsalg. Vi må jo sælge lodsedler til den 29. marts, og I kunne såmænd egentlig godt sælge lidt flere lodsedler, uden at der gik splinter af jer af den grund. Der er stævne oppe ved håndboldhallen lørdag eftermiddag. Der skal da altid nogle mennesker til og fra det stævne. På vej op til hallen kunne I jo gå omkring stranden og se, om I kunne finde nogle flere forskellige sten. Som I ved, gælder det jo om i troppens patruljekonkurrence at finde så mange forskellige naturting som muligt og bestemme dem. Hvis I så lader hjemvejen gå gennem skoven, så havde I en mulighed for at finde endnu flere naturting. Det er en noget større sport at finde naturting på denne årstid end midt om sommeren, når alt står i sit fulde flor. Hvis I bryder jer om det, vil jeg gerne ringe til kustoden på hjemstavns museet, så I kan komme ind at se det. Det er jo normalt ikke åbent på denne årstid, men vi kunne nok få lov til at komme der, og I kunne få lejlighed til uforstyrret at se de mange sjove, gamle ting.

I opnår med andre ord fire ting, at få blæst vintertrætheden væk, at „Pjevs“ får det punkt i 3. kl.s prøven, at få samlet flere naturting til konkurrencen og sidst, men ikke mindst, få solgt flere lodsedler.

„Kiss“ grinede og sagde, at det da ikke var så „pløket“ — „Kiss“ sidste nye udtryk. — De skulle nok tage afsted, men inden „Kiss“ gik videre, mumlede hun — „hende og hendes ture“, med jeg kunne høre på tonefaldet, at det i alt fald ikke var ment, som om patruljen ikke kom af sted, for det gjorde den.

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – bidrag fra læserne modtages gerne.

American joke

Vi skylder de amerikanske pigespejders blad „American Girl“ æren for denne vittighed:

Linda: What did the Beatles say to the octopus?

Susan: I wanna hold your hand ... hand ... hand ... hand.

☆ ☆ ☆

Uhyggen breder sig

„Spejdernes Magasin“ har i et tropsblad fundet følgende: »Ved guldgraverlobet i 1963 „medvirkede“ 1 kranium – i 1964 var der 1 lig men i 1965 2 lig plus 1 kranium. – Vent bare og se!“

Det værste, der kan ske, er vel, at det en skønne dag ender med at blive et dødt løb!

– Verden ligger åben for dig, og det er højst sandsynligt, at således som du træder ind i den, således vil den også modtage dig. Dickens.

☆ ☆ ☆

Kalenderverset

Marts.

Marts måned er en herlig ven, naturen vågner op igen.

Og mennesket fornemmer, Gud Fader alt bestemmer.

☆ ☆ ☆

– Far, er det rigtigt, at det er loven om tyngdekraften, der holder os til jorden?

– Ja, det er rigtig nok, min pige.

– Hvad gjorde vi så, for den blev gennemført?

Julekonkurrencen

Resultatet af julekonkurrencen foreligger nu. Mellem de mange løsninger har vi trukket lod og fundet følgende vinder: Lis Petersen, Sundsvallgade 2, Sønderborg.

☆ ☆ ☆

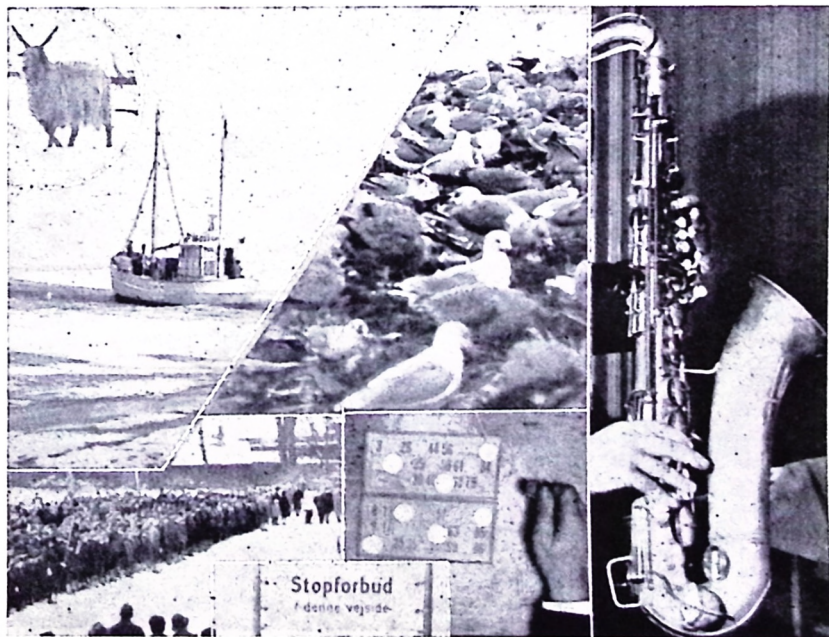
Køkkenhjælpere i påsken

Der er brug for køkkenhjælpere over 15 år, der er vant til husligt arbejde, og som vil hjælpe køkkencheferne på Jægergården og i Fredericia med forefaldende arbejde. (Der vil også blive tid til kammeratligt spejdersamvær.) Opholdet er gratis, men køkkenhjælperne må selv sørge for rejsen. – Har du lyst til dette – send så et brev kort til Instruktorkontoret, Hunderupvej 67, Odense, inden 21. marts.

„FORFATTER“-KONKURRENCE

Der har været oprydning på redaktionen! Resultatet blev, at der var et par billeder, som vi ikke nænnede at smide ud, men på den anden side havde vi heller ikke plads til at bringe dem enkeltvis allesammen. Derfor tog vi resolute, som vi jo er (det lod godt), og klippede billederne sammen til et billede. – Og hvad så, vil I spørge? – Jo, de af jer, der har lyst til at studere billedet grundigt og bagefter skrive en historie, hvori alle de ting, billedet viser, indgår, er meget velkomne.

Den bedste historie vil blive præmieret med en bog. Fat blyant og falkeblæk og gå i gang. Resultatet skal bare være redaktionen, Gartnervænget 3, Svinninge Sj., i hænde inden den 1. april.

et ikke på tide at
fikske uniformen op

Det stod i Avisen.

Redigeret af Paw

Socialudvalget i *Horsholm* havde i begyndelsen af december sikret sig de blå pigespejders hjælp i underholdningen ved en fest, arrangeret på Hjemmeværnsgrården i Vallerød, for kommunens ældre. Spejderne ydede en god underholdning, som de ældre var glade for.

Spejdere over 15 år i *Djursland* division har været på teaterbesøg i *Århus*, hvor man så „Jeppe på bjerget“. Teaterbesøget var et led i et week-end-kursus, som divisionen for første gang holdt for de store piger i „Klo-verhytten“ i *Skåde*.

Efter ti års „fred“ er der nu igen dannet en blå trop og flok i *Sorø*. En kreds af forældre og *Sct. Georgsgildet* tog initiativet dertil, og troppen indleder med at ud-danne en førerpatrulje med „Sys“ Petersen som tropsfører.

Spejderne i *Nykøbing F.* har været i aktion for at hjælpe skovens dyr under vinterens første barske snefald over *Lolland-Falster*. De har nemlig indsamlet brødrester, som de har lagt ud til dyrene i *Lindeskoven* og *Kohave-skoven*.

364 dage for sent fejrede 1. blåmejsefolk i *Skanderborg* 25 års jubilæum den 17. november ved en fest, som fik et strålende forløb, bl. a. fordi man i høj grad akti-visede de mange fremmodte forældre i underholdningen.

I *Holstebro* har spejderne været på en spændende „James Bond“-turnering i november. Drengespejderne var ugalante nok til at tilegne sig førstepladsen, men „Uglerne“ og „Bavianerne“ fra 2. *Holstebro* trop sikrede sig til gengæld 2. og 3. pladserne.

Spejderne i *Slagelse* havde den 27. november en stor dag, idet de havde besøg af spejderchefen. Om eftermiddagen mødtes blåmejser og spejdere med spejderchefen, som fortalte om sin *Gronlands*-rejse, og om aftenen var det førerne i *Vestsjællands* distrikts tur til at få spejderchefens besøg. Førerne var samlet til et rart og instruktivt stævne på *Landsgrav* friskole.

Skarrild-spejderne, 16 i tal, har både vundet divisions turnering for tredje gang og dermed tilegnet sig en eftertragtet vandrestander og holdt en vellykket forældre-aften.

Midt i snestormens rasen holdt spejderne i *Rønne* fest med omkring 150 deltagere. Elementernes rasen uden for generede ikke stemningen og humoret indendørs på „*Industrien*“ i *Rønne*.

I *Ebeltoft* har spejderne ved dygtig indsats og forskellige arrangementer, bl. a. avisindsamling, bidraget til at styrke troppens økonomi ganske fint.

Også *Ringsted-spejderne* har økonomien i orden. Det er lykkedes at nedbringe restgælden i spejdernes hus til 10.000 kr. fra 56.000 på ganske kort tid, oplystes det på et forældremøde i 2. trop.

Midtjysk division har skiftet divisionschef, idet fru *Selle Nielsen*, *Brande*, har ønsket at trække sig tilbage. Den nye divisionschef blev fru *Kirsten Kristensen*, *Kolvrå*.

Stegestrop har fejret sin 25 års fødselsdag ved en sammenkomst, hvori deltog 120 mennesker. Troppens første fører, daværende sygeplejeelev, nuværende kontor-chef *Grete Serner Thomsen*, *Holbæk*, fortalte bl. a. om troppens start.

1. *Morsland trop*, *Nykøbing M.*, går med planer om at købe byens asyl (tidl. hjem for børn) for at anvende det som troppshus. Troppen har allerede fået lov til at benytte asyls sal til møder, og det ventes, at købet snart bliver en realitet, skrives der i en omtale den 10. december.

Derudover har talrige troppe landet over holdt forskellige fester, basarer og lignende for at bidrage til at „lune“ de respektive tropskasser, ligesom talrige troppe også ind under jul glædede mange ældre mennesker med en julehilsen.

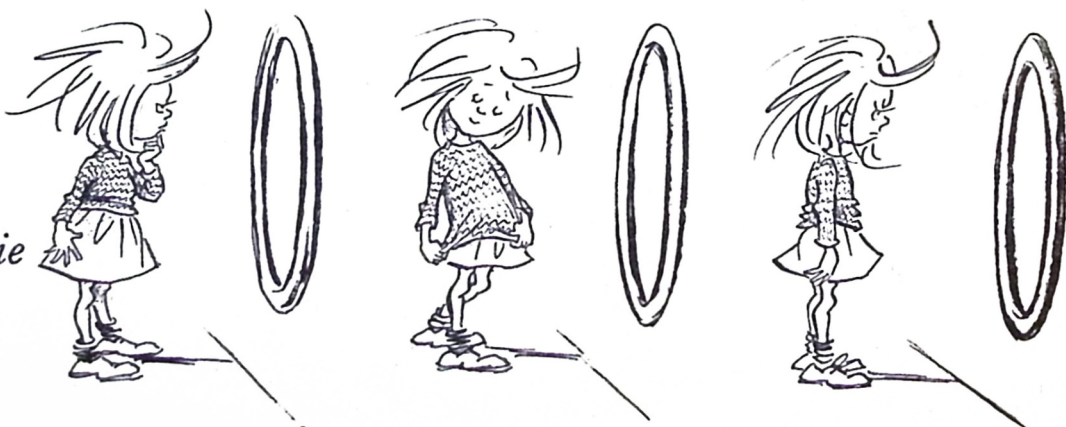
I den digre bunke af avisudklip derom har vi „plukket“ følgende:

I *Morkov* har spejderne holdt andespil på byens hovedgade og samtidig sørget for, at gæsterne ved at købe varme æbleskiver kunne hytte sig i vinterkulden.

Hammel-spejderne gjorde mødrene i byen en stor tjeneste ved den sidste søndag for jul at holde åbent hus for byens mindste. Der blev leget, klippet, klistret og læst historie for de små gæster.

Den traditionelle juledekoration fik en fornyelse i

Tegneren
Thora Trilles
Tinka - Tegneserie

Hørnslet, hvor blåmejserne besøgte „De gamles Hjem“ og her efter en morsom underholdning overrakte de ældre en fin klokkestreng!

HYTTEINDVIELSE HOS BAGSVÆRD-SPEJDERNE

3. Bagsværd trop og flok har nu fået foden under eget bord, idet troppen og flokken kunne indvie sin nye hytte på Spejdermarken ved Gedvad den 23. januar. Dermed har alle troppe i Gladsaxe division tag over hovedet.

I 12 week-ends har 8-10 fædre arbejdet flittigt på at skabe gode rammer om arbejdet i troppen og flokken.

Den officielle indvielse blev foretaget af Lis Starcke, som udtrykte ønsket om, at spejderne ville passe godt på huset og bidrage til at give huset liv.

Ved indvielsen blev spejderne overrakt mange fine gaver til det nye og dejlige hus, men spejderne sagde også selv tak dels gennem tropsføreren, Karen-Lise Preisler, dels ved, at divisionschefen, fru Birte Hare, overrakte korpsets æresnål til tropsrådsformanden, E. Keldsen.

Kære postboxvenner!

I januar bliver der lavet så mange opgørelser over det forløbne år. Jeg har da også prøvet på at lave lidt statistik over postboxen og tænkte, at det muligvis kunne mere jer at høre, hvordan interessen for postboxkontakter fordeler sig i landet. Store set kan jeg da sige, at den følger spejderantallet, men den er faktisk størst i Jylland — især lader nord- og østjyderne til at være flittige brevskrivere, men selvfølgelig skal man være forsigtig i sine slutninger, for der er jo mange faktorer, der påvirker tallene.

For dagen har jeg forespørgsler fra følgende lande:

Australien: 2 blåmejsereforere.
Frankrig: 1 spejder, 12 år (fransk eller engelsk).
Grækenland: 1 spejder, 13, 3 spejdere, 15 år (fransk).
Østrig: 1 spejder, 14 år (tysk).
U.S.A.: Mange spejdere, 13-16 år, 3 blåmejsereforere.

De har i øvrigt mange forere af alle kategorier, der gerne vil i kontakt med danske forerkammerater.

Venlig hilsen
Mummy.

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den

Postbox nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra

(land) evt.

Mit navn er

Adresse

Skoleklasse el. beskæftigelse

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser

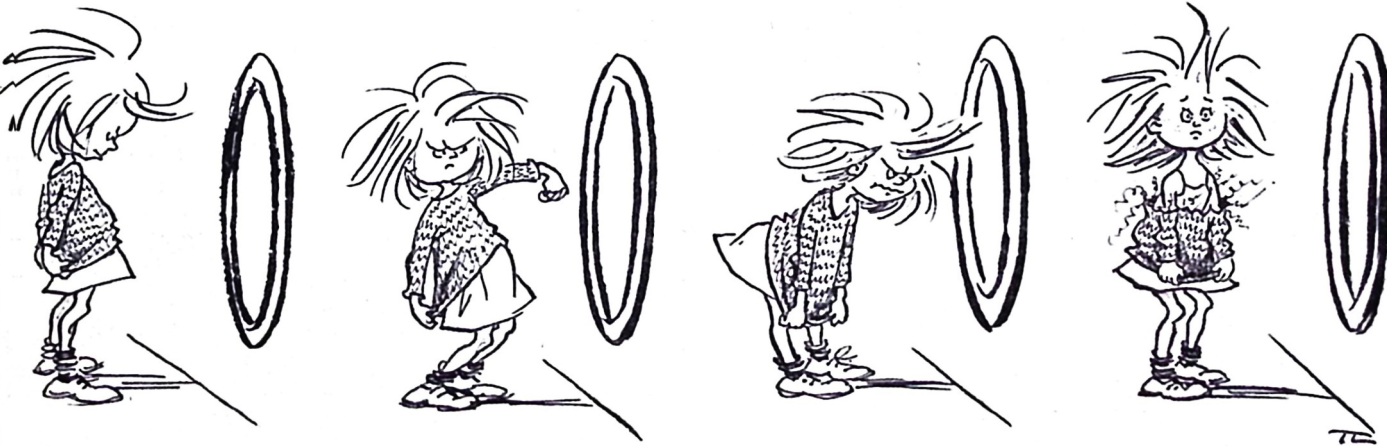
på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger kr. 1,50 i frimærker.

☆

Korpskontoret i København

har fået nyt telefonnummer — og det nye nummer er TRia 1618.

GIV FORÅRSKONFIRMANDERNE

gode gaver fra DEPOTET

SOVEPOSER m. hovedpude	
priser fra	45,00—160,00
TÆPPESOVEPOSER	
priser fra	64,00—199,00
RYGSÆK m. mejs	
hamestr., 2 forsk.	62,00 83,50
SPEJDER-RANSEL, stor	69,00
„MALLEMUK“ rygsæk	142,00
KOMPAS (Silva - m. vædske)	
type 3 m. lup	23,25
type 2 m. lup	32,00
type 1 m. lup (større)	44,00
type 15 m. spejl	59,75
ETUIER til kompas	
til type 2	5,50
til type 3	5,75
til type 1	6,00
til type 15	6,50
SLIREKNIVE i skede m. metalsnoring	
og emblem, 2 st.	27,00 23,00
Slirekniv m. merlespiger	35,00
LYGTER	
Stavlygter, Hellesens „Spotlight“,	
lille str.	9,50
2-cellet	11,75
3-cellet	14,50

NYHED

»Igen en Mulepose«	
ny idébog	5,00

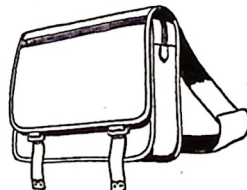
BØGER

I livets skole, af B. P., indb.	9,75
Årets gang i naturen	7,50
Orientering m. kort og kompas,	
indb. hft.	17,00 11,50
VASER i Holmegårds glas m. emblem,	
priser fra	8,25—37,00

TELEGRAMMER

m. spejdere, der danser om træ	1,00
m. spejderløftet i kløver	1,25
m. spejdere i skoven	1,50

LYSESTAGE i Holmegårds glas	
m. emblem, turkisfarvet (NYHED)	14,00
CHARMS til armbånd	
m. emblem, sølv	4,00
m. emblem, guld	34,00
m. verdensemblem	4,25
SKULDERTASKER	
grå el. blå m. 3 rum	28,00
samme, ekstra stor, grå	31,50
samme, ekstra stor, m. udv. lomme	
m. lynlås, grå	42,50
LYSESTAGE, messing i kløverf.	5,25
TESKE m. emblem i emalje i for-	
skellige farver	8,50
PAPIRKNIV m. emblem	11,00
DÆKKESERVIET m. spejdermotiv...	5,00
VISKESTYKKE m. spejdermotiv	7,50

m. indlæg u. indlæg

m. spejdere, der danser om træ	1,00	0,75
m. spejderløftet i kløver	1,25	1,00
m. spejdere i skoven	1,50	1,25

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17.30, fredag 9-19. lørdag 9-14 (gælder ikke for depotudsalgene i provinsen)

REDAKTØR: Fru Ella Breinholdt Iversen, Gartnervænget 3, Svinninge Sj.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1966 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 2. 3. 1966